

¹Im dreiundzwanzigsten Jahr des Joas, des Sohnes Ahasjas, des Königs Juda's, ward Joahas, der Sohn Jehus, König über Israel zu Samaria siebzehn Jahre;²und er tat, was dem HERRN übel gefiel, und wandelte nach den Sünden Jerobeams, des Sohnes Nebats, der Israel sündigen machte, und ließ nicht davon.³Und des HERRN Zorn ergrimmte über Israel, und er gab sie in die Hand Hasaels, des Königs von Syrien, und Benhadads, des Sohnes Hasaels, die ganze Zeit.⁴Aber Joahas bat des HERRN Angesucht. Und der HERR erhörte ihn; denn er sah den Jammer Israels an, wie sie der König von Syrien drängte.⁵Und der HERR gab Israel einen Heiland, der sie aus der Gewalt der Syrer führte, daß die Kinder Israel in ihren Hütten wohnten wie zuvor.⁶Doch sie ließen nicht von der Sünde des Hauses Jerobeams, der Israel sündigen machte, sondern wandelten darin. Auch blieb stehen das Ascherabild zu Samaria.⁷Denn es war des Volks des Joahas nicht mehr übriggeblieben als fünfzig Reiter, zehn Wagen und zehntausend Mann Fußvolk. Denn der König von Syrien hatte sie umgebracht und hatte sie gemacht wie Staub beim Dreschen.⁸Was aber mehr von Joahas zu sagen ist und alles, was er getan hat, und seine Macht, siehe, das ist geschrieben in der Chronik der Könige Israels.⁹Und Joahas entschlief mit seinen Vätern, und man begrub ihn zu Samaria. Und sein Sohn Joas ward König an seiner Statt.¹⁰Im siebenunddreißigsten Jahr des Joas, des Königs in Juda, ward Joas, der Sohn Joahas, König über Israel zu Samaria sechzehn Jahre;¹¹und er tat, was dem

¹فِي السَّنَةِ الثَّلَاثَةِ وَالْعِشْرِينَ لِيَهُوَّاشَ بْنِ أَحَزَبَا مَلِكَ يَهُودَا، مَلَكَ يَهُوَّاحَزُ بْنُ يَاهُو عَلَى إِسْرَائِيلَ فِي السَّامِيرَةِ سِتَّةَ عَشْرَةَ سَنَةً.²وَعَمِلَ الشَّرَّ فِي عَيْنَي الرَّبِّ، وَسَارَ وَرَاءَ خَطَايَا يَزُبْعَامَ بْنِ تَبَاطَ الَّذِي جَعَلَ إِسْرَائِيلَ يُخْطِئُ. لَمْ يَجِدْ عَنْهَا.³فَحَمَيَ غَضَبُ الرَّبِّ عَلَى إِسْرَائِيلَ فَدَقَّعَهُمْ لِيَدِ خَزَائِيلَ مَلِكِ أَرَامَ، وَلِيَدِ بَنَهَدَدَ بْنِ خَزَائِيلَ كُلِّ الْيَّامِ.⁴وَتَضَرَّعَ يَهُوَّاحَزُ إِلَى وَجْهِ الرَّبِّ، فَسَمِعَ لَهُ الرَّبُّ لِأَنَّهُ رَأَى ضِيقَ إِسْرَائِيلَ، لِأَنَّ مَلِكَ أَرَامَ صَاتَبَهُمْ.⁵وَأَعْطَى الرَّبُّ إِسْرَائِيلَ مُخْلَصًا، فَخَرَّجُوا مِنْ تَحْتِ يَدِ الْأَرَامِيِّينَ. وَأَقَامَ بَنُو إِسْرَائِيلَ فِي خِيَامِهِمْ كَأَمْسٍ وَمَا قَبْلَهُ.⁶وَلَكِنَّهُمْ لَمْ يَجِدُوا عَنْ خَطَايَا بَيْتِ يَزُبْعَامَ الَّذِي جَعَلَ إِسْرَائِيلَ يُخْطِئُ بَلْ سَارُوا بِهَا، وَوَقَّعَتِ السَّارِيَةُ أَيْضًا فِي السَّامِيرَةِ.⁷لِأَنَّهُ لَمْ يُبْقَ لِيَهُوَّاحَزَ شَعْبًا إِلَّا خَمْسِينَ قَارِسًا وَعَشَرَ مَرْكَبَاتٍ وَعَشْرَةَ آلَافٍ رَاجِلٍ لِأَنَّ مَلِكَ أَرَامَ أَفْنَاهُمْ وَوَضَعَهُمْ كَالثَّرَابِ لِلدَّوْسِ. وَتَبَيَّهَ أُمُورُ يَهُوَّاحَزَ وَكُلُّ مَا عَمِلَ وَجَبَرُوتُهُ مَكْتُوبَةٌ فِي سِفْرِ أَحْبَارِ الْيَّامِ لِمُلُوكِ إِسْرَائِيلَ.⁸ثُمَّ اضْطَجَعَ يَهُوَّاحَزُ مَعَ آبَائِهِ، فَدَقَّنُوهُ فِي السَّامِيرَةِ، وَمَلَكَ يُوَّاشُ ابْنُهُ عَوَضًا عَنْهُ.⁹فِي السَّنَةِ السَّابِعَةِ وَالثَّلَاثِينَ لِيَهُوَّاشَ مَلِكِ يَهُودَا، مَلَكَ يُوَّاشُ بْنُ يَهُوَّاحَزَ عَلَى إِسْرَائِيلَ فِي السَّامِيرَةِ سِتَّةَ عَشْرَةَ سَنَةً.¹⁰وَعَمِلَ الشَّرَّ فِي عَيْنَي الرَّبِّ وَلَمْ يَجِدْ عَنْ جَمِيعِ خَطَايَا يَزُبْعَامَ بْنِ تَبَاطَ الَّذِي جَعَلَ إِسْرَائِيلَ يُخْطِئُ، بَلْ سَارَ بِهَا.¹¹وَتَبَيَّهَ أُمُورُ يُوَّاشَ وَكُلُّ مَا عَمِلَ وَجَبَرُوتُهُ وَكَيْفَ خَارِبَ أَمْصِيَا مَلِكِ يَهُودَا مَكْتُوبَةٌ فِي سِفْرِ أَحْبَارِ الْيَّامِ لِمُلُوكِ إِسْرَائِيلَ.¹²ثُمَّ اضْطَجَعَ يُوَّاشُ مَعَ آبَائِهِ، وَجَلَسَ يَزُبْعَامُ عَلَى كُرْسِيِّهِ. وَدَفِنَ يُوَّاشُ فِي السَّامِيرَةِ مَعَ مُلُوكِ إِسْرَائِيلَ. وَمَرَضَ أَلِيشَعُ مَرَضَةً الَّتِي مَاتَ بِهَا، فَتَرَلَّ إِلَيْهِ يُوَّاشُ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ وَبَكَى عَلَى وَجْهِهِ وَقَالَ، يَا أَبِي يَا أَبِي، يَا مَرْكَبَةَ إِسْرَائِيلَ وَفُرْسَاتِهَا.¹³فَقَالَ لَهُ أَلِيشَعُ، خُذْ قَوْسًا وَسِهَامًا. فَأَخَذَ لِنَفْسِهِ قَوْسًا وَسِهَامًا.¹⁴ثُمَّ قَالَ لِمَلِكِ إِسْرَائِيلَ، رَكِّبْ يَدَكَ عَلَى الْقَوْسِ. فَرَكَّبَ يَدَهُ، ثُمَّ وَضَعَ أَلِيشَعُ يَدَهُ عَلَى يَدَيِ الْمَلِكِ.¹⁵وَقَالَ، انْفُتِحِ الْكُوَّةُ لِحِجَّةِ الشَّرْقِ. فَفَتَحَهَا. فَقَالَ أَلِيشَعُ، ازْمِ. فَزَمِيَ. فَقَالَ، سَهْمُ خَلَّاصٍ لِلرَّبِّ وَسَهْمُ خَلَّاصٍ مِنْ أَرَامَ، فَإِنَّكَ تَضْرِبُ أَرَامَ فِي أَفِيقٍ إِلَى الْقَتَاءِ.¹⁶ثُمَّ قَالَ، خُذِ السَّهَامَ. فَأَخَذَهَا. ثُمَّ قَالَ لِمَلِكِ إِسْرَائِيلَ، اضْرِبْ عَلَى الْأَرْضِ. فَضَرَبَتْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ

HERRN übel gefiel, und ließ nicht von allen Sünden Jerobeams, des Sohnes Nebats, der Israel sündigen machte, sondern wandelte darin.¹² Was aber mehr von Joas zu sagen ist und was er getan hat und seine Macht, wie er mit Amazja, dem König Juda's, gestritten hat, siehe, das ist geschrieben in der Chronik der Könige Israels.¹³ Und Joas entschlief mit seinen Vätern, und Jerobeam saß auf seinem Stuhl. Joas aber ward begraben zu Samaria bei den Königen Israels.¹⁴ Elisa aber war krank, daran er auch starb. Und Joas, der König Israels, kam zu ihm hinab und weinte vor ihm und sprach: Mein Vater, mein Vater! Wagen Israels und seine Reiter!¹⁵ Elisa aber sprach zu ihm: Nimm Bogen und Pfeile! Und da er den Bogen und die Pfeile nahm,¹⁶ sprach er zum König Israels: Spanne mit deiner Hand den Bogen! Und er spannte mit seiner Hand. Und Elisa legte seine Hand auf des Königs Hand¹⁷ und sprach: Tu das Fenster auf gegen Morgen! Und er tat's auf. Und Elisa sprach: Schieß! Und er schoß. Er aber sprach: Ein Pfeil des Heils vom HERRN, ein Pfeil des Heils wider die Syrer; und du wirst die Syrer schlagen zu Aphek, bis sie aufgerieben sind.¹⁸ Und er sprach: Nimm die Pfeile! Und da er sie nahm, sprach er zum König Israels: Schlage die Erde! Und er schlug dreimal und stand still.¹⁹ Da ward der Mann Gottes zornig auf ihn und sprach: Hättest du fünf-oder sechsmal geschlagen, so würdest du die Syrer geschlagen haben, bis sie aufgerieben wären; nun aber wirst du sie dreimal schlagen.²⁰ Da aber Elisa gestorben war und man ihn begraben hatte, fielen die

وَوَقَفَ.¹⁹ فَغَضِبَ عَلَيْهِ رَجُلُ اللَّهِ وَقَالَ، لَوْ صَرَبْتَ خَمْسَ أَوْ سِتٍّ مَرَّاتٍ حِينَئِذٍ صَرَبْتَ أَرَامَ إِلَى الْقَتَاءِ. وَأَمَّا الْآنَ فَإِنَّكَ إِنَّمَا تَضْرِبُ أَرَامَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.²⁰ وَمَاتَ أَلِيشَعُ فَدَفَنُوهُ. وَكَانَ غُرَاهُ مُوَابٌ تَدْخُلُ عَلَى الْأَرْضِ عِنْدَ دُحُولِ السَّنَةِ.²¹ وَفِيمَا كَانُوا يَدْفِنُونَ رَجُلًا إِذَا بِهِمْ قَدْ رَأَوْا الْغُرَاهُ، فَطَرَحُوا الرَّجُلَ فِي قَبْرِ أَلِيشَعٍ. فَلَمَّا تَزَلَّ الرَّجُلُ وَمَسَّ عِظَامَ أَلِيشَعٍ عَاشَ وَقَامَ عَلَى رِجْلَيْهِ.²² وَأَمَّا حَزَائِيلُ مَلِكُ أَرَامَ فَصَاحِقَ إِسْرَائِيلَ كُلَّ أَيَّامِ يَهُوَأَحَازَ،²³ فَحَنَّ الرَّبُّ عَلَيْهِمْ وَرَجَمَهُمْ وَالتَّقَتِ إِلَيْهِمْ لِأَجْلِ عَهْدِهِ مَعَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ، وَلَمْ يَبْشَأْ أَنْ يَسْتَأْصِلَهُمْ، وَلَمْ يَطْرَحْهُمْ عَنْ وَجْهِهِ حَتَّى الْآنَ.²⁴ ثُمَّ مَاتَ حَزَائِيلُ مَلِكُ أَرَامَ، وَمَلَكَ بَنَهَدَدُ ابْنُهُ عِوَضًا عَنْهُ.²⁵ فَعَادَ يُوَاشُ بْنُ يَهُوَأَحَازَ وَأَخَذَ الْمُدْنَ مِنْ يَدِ بَنَهَدَدَ بْنِ حَزَائِيلَ الَّتِي أَخَذَهَا مِنْ يَدِ يَهُوَأَحَازَ أَبِيهِ بِالْحَرْبِ. صَرَبَهُ يُوَاشُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ وَاسْتَرَدَّ مُدْنَ إِسْرَائِيلَ.

Kriegsleute der Moabiter ins Land desselben Jahres.²¹ Und es begab sich, daß man einen Mann begrub; da sie aber die Kriegsleute sahen, warfen sie den Mann in Elisas Grab. Und da er hinabkam und die Gebeine Elisas berührte, ward er lebendig und trat auf seine Füße.²² Also zwang nun Hasael, der König von Syrien, Israel, solange Joahas lebte.²³ Aber der HERR tat ihnen Gnade und erbarmte sich ihrer und wandte sich zu ihnen um seines Bundes willen mit Abraham, Isaak und Jakob und wollte sie nicht verderben, verwarf sie auch nicht von seinem Angesicht bis auf diese Stunde.²⁴ Und Hasael, der König von Syrien, starb, und sein Sohn Benhadad ward König an seiner Statt.²⁵ Joas aber nahm wieder die Städte aus der Hand Benhadads, des Sohnes Hasaels, die er aus der Hand seines Vaters Joahas genommen hatte im Streit. Dreimal schlug ihn Joas und brachte die Städte Israels wieder.